

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612200937
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612200937.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Česká republika, Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, zastúpeného S. T. Z. X, J.,. IČO: XX XXX XXX proti odporcovi O. E., bytom E. M. XXXX/XX, G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu M. D. T., D. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. B. C., advokátom v T., D. I. o zaplatenie sumy 1.567,81 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, č.k. 4C/30/2012-70 zo dňa 30. augusta 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 15,93 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. B. C., advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 158 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 87,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.567,81 Eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa a.s., a odporca uzavreli dňa 22.02.2006 Zmluvu č. 262986228, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky jeho právneho predchodcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy jeho právny predchodca poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, jeho právny predchodca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Jeho pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.567,81 Eur, ktorá pozostávala z istiny 840,92 Eur riadneho úroku 354,81 Eur, úroku z omeškania 372,08 Eur a ostatného príslušenstva 0,00 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky, uvedenej v predmetnej prílohe, je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. V tomto konaní si uplatňuje zákonný úrok z omeškania, počnúc dňom 11.12.2009, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, uplatňuje si úrok z omeškania, počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznamenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd vo veci samej rozhodol platobným rozkazom zo dňa 22.03.2012, č.k. 21Ro/78/2012-23, proti ktorému podal dňa 17.07.2012 vedľajší účastník na strane odporcu odpor. V odpore namietal premlčanie žalovaného nároku. Navrhovateľ vzal písomným podaním, doručeným súdu dňa 27.07.2012, návrh

na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ustanovenie § 150 Občianskeho súdneho poriadku. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania, preto súd podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil. Prípadný nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu by bol právne neúčinný, pretože k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 94 Eur. Keďže bolo konanie zastavené pred prvým pojednávaním vo veci, vracia sa súdny poplatok krátený o 6,63 Eur, t.j. v sume 87,37 Eur. Súdny poplatok vráti daňový úrad, príslušný podľa miesta sídla navrhovateľa (Bratislava) po právoplatnosti tohto uznesenia. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku tak, že na ich náhradu zaviazal navrhovateľa. Rozhodol tak z dôvodu, že zastavenie konania procesne zavinil navrhovateľ tým, že vzal návrh na začatie konania pred začatím pojednávania celkom späť, z ktorého dôvodu sa konanie muselo zastaviť. Je preto povinný uhradiť trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 71,37 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady, odpor, vyjadrenie k žalobnému návrhu) a z dvoch režijných paušálov po 7,63 Eur, spolu v sume 158 Eur. Súd nezistil dôvody, hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nemal priznať. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka smerovali k ochrane práv účastníka konania, na strane ktorého v konaní vystupuje. Úkony vykonané právnym zástupcom vedľajšieho účastníka z tohto dôvodu nemožno považovať za vykonané neúčelne. V tejto súvislosti súd prihliadol aj na to, že navrhovateľ vzal späť návrh až potom, čo vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku. Pri rozhodnutí vychádzal z toho, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.) a každý účastník sa môže dať zastúpiť v konaní advokátom (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok nevylučuje možnosť, aby sa advokátom dal zastúpiť aj vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Len tá skutočnosť, že vedľajší účastník je právnickou osobou, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu, nevylučuje, resp. neobmedzuje právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť v konaní advokátom, ani jeho právo uplatniť si náhradu trov (vrátane trov právneho zastúpenia), ktoré mu v konaní vzniknú. Ak v konaní takto zastúpenému vedľajšiemu účastníkovi vzniknú trovy právneho zastúpenia, má právo na ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu, v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,12 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom, hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 15,93 Eur. Argument navrhovateľa, že spotrebiteľ nemal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, považoval za bezvýznamný. Súhlas spotrebiteľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania O.s.p. nevyžaduje. Ku konštatovaniu navrhovateľa, že trovy konania neboli účelne vynaložené, uviedol, že navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania práve v dôsledku činnosti vedľajšieho účastníka. Dodal, že navrhovateľ sa sám rozhodol vziať na seba riziko prípadného neúspechu v konaní podaním premlčaného nároku a zneužívaním nízkeho právneho vedomia spotrebiteľov. Ak navrhovateľ nebude riskovať proti vedľajšiemu účastníkovi ani náhradu trov konania, bude si naďalej uplatňovať nároky takéhoto charakteru. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Vyžadovať, aby členom združenia bola aj osoba s odbornými právnymi znalosťami, je neústavným a ničím neodôvodneným zásahom do práva každého slobodne sa združovať. Vedľajší účastník poznamenal, že združenie sa ku každému sporu vyjadrovalo nie hromadne, ale priebežne, jednotlivo až po doručení žalobného návrhu, teda po riadnom oboznámení s vecou. Mal za to, že odmena advokáta je vždy nákladom, potrebným k účelnému uplatňovaniu, resp. bráneniu práva. V súvislosti s možnou aplikáciou § 150 ods. 1 O.s.p. na daný prípad uviedol, že situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať použitím tohto ustanovenia, pretože oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Ak by súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, išlo by o popretie princípov elementárnej spravodlivosti a neúmerne podstatné sťaženie postavenia vedľajšieho účastníka. V danom prípade bola činnosť vedľajšieho účastníka v súlade s účelom súdneho konania. V súvislosti s priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na viacero rozhodnutí slovenských krajských súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31.07.2012, č. k. 9Co/104/2012-84, Krajského súdu v Žiline z 31.07.2012, č. k. 8Co/258/2012-127, Krajského súdu v Prešove z 31.05.2012, sp. zn. 6Co/16/2012.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.567,81 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.07.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 158 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 18.07.2012 doručil súdu odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 15,93 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 158 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto by vedľajšiemu účastníkovi patrila náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia dňa 13.12.2012, režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH, spolu v sume 19,12 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si však uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v nižšej sume, než aká by mu patrila, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov konania v uplatnenej výške 15,93 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.